

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΙΖ΄ - ΣΥΝΟΔΟΣ Β΄

ΔΙΑΡΚΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Ο

(Άρθρο 40 παρ. 1 Κ.τ.Β.)

Στην Αθήνα, σήμερα, 10 Ιανουαρίου 2017, ημέρα Τρίτη και ώρα 12.00.΄, στην Αίθουσα Γερουσίας της Βουλής, συνήλθε σε συνεδρίαση η Διαρκής Επιτροπή Οικονομικών Υποθέσεων, υπό την προεδρία του Προέδρου αυτής, κ. Μάκη Μπαλαούρα, με θέμα ημερήσιας διάταξης, Επεξεργασία και εξέταση του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών «Υποχρεωτικός έλεγχος των ετήσιων και των ενοποιημένων χρηματοοικονομικών καταστάσεων, δημόσια εποπτεία επί του ελεγκτικού έργου και λοιπές διατάξεις».

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΜΜΕΝΟΣ (Ειδικός Αγορητής των Ανεξάρτητων Ελλήνων): Ευχαριστώ πολύ κ. Πρόεδρε. Αγαπητοί συνάδελφοι, θα ξεκινήσω με ένα σχόλιο που δεν έχει να κάνει με το νομοσχέδιο.

Η χθεσινή δολοφονική επίθεση, η οποία ήθελε καταφανώς νεκρούς συναδέλφους μας, Έλληνες πολίτες, στα Εξάρχεια και έξω από τα γραφεία του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο δεν το συνδυάζω, αν και υπήρχε ένας συνδυασμός από την πλευρά του ΠΑ.ΣΟ.Κ., θα πρέπει να καταδικαστεί οριζόντια και κάθετα απ' όλους μας. Την καταδικάζω απερίφραστα. Είναι μια δολοφονική επίθεση κατά αθώων πολιτών, η οποία δεν έχει καμία δικαιολογία και αιτιολογία και νομίζω ότι όλοι πρέπει να πάρουν θέση σε αυτό. Να στηρίξουμε το έργο της Αστυνομίας και όσους κρατούν την τάξη, διαφυλάσσουν τις οικογένειές μας, τα παιδιά μας, εμάς και όλους τους Έλληνες πολίτες και από την άλλη, όλοι μαζί να καταδικάσουμε, να βρούμε τις αιτίες και

να τις απαλείψουμε από την Ελληνική κοινωνία, αυτής της τυφλής βίας, της τυφλής δολοφονικής επίθεσης. Θα μπορούσε να είναι το παιδί μας, ο αδελφός μας, η αδελφή μας, ο πατέρας μας, ο οποιοσδήποτε συγγενής μας.

Προχωρώ, τώρα, στο νομοσχέδιο. Η Οδηγία 2014/56 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, η οποία έχει τροποποιηθεί, έρχεται να ενσωματωθεί στο Ελληνικό Δίκαιο. Οι «Ανεξάρτητοι Έλληνες» υπερψηφίζουμε επί της αρχής και επί των άρθρων. Έχουμε λίγες παρατηρήσεις στα άρθρα, τις οποίες θα τις πούμε στην κατ' άρθρον συζήτηση.

Δεν θα μπω σε λεπτομέρειες και δεν θα καταναλώσω τον χρόνο σας. Αυτό που με απασχολεί λόγω και της ιδιότητός μου και θα πρέπει να προσέξει το Ελληνικό Δημόσιο, από τη στιγμή που ενσωματώνεται η Οδηγία, είναι ότι βάζει την κανονικότητα και τις δομές λειτουργίας όλων αυτών των οργανισμών. Όπως είπε πριν ο συνάδελφος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος, είναι αρκετές οι εταιρείες που λειτουργούν στην Ελλάδα.

Καταρχάς, έπρεπε να μπει ένα πλαίσιο πιστοποίησης, αξιολόγησης όλων στελεχών, οι οποίοι μπαίνουν και ελέγχουν εταιρείες. Όταν κάποιος μπαίνει και ελέγχει μια εταιρεία έχει εξαιρετικά μεγάλη ευθύνη. Το γνωρίζουμε όλοι, είτε έχουμε ελεγχθεί, είτε έχουμε ελέγξει ή πιθανόν έχουμε διαβάσει. Όταν κάποιος παίρνει απόρρητα στοιχεία και έγγραφα της οποιαδήποτε εταιρείας, σε οποιαδήποτε χώρα, έχει ένα τεράστιο ρόλο και απόλυτη ευθύνη για τη διαχείριση αυτής της απόρρητης πληροφορίας.

Ένα από τα ζητήματα τα οποία είναι εξαιρετικά ευαίσθητα, καθορίζονται και προφυλάσσονται με αυτή την Οδηγία, είναι τα ζητήματα εμπιστευτικότητας και τήρησης του απορρήτου. Υπήρχαν, όχι μόνο στην Ελλάδα αλλά παντού, σε όλο τον κόσμο, κομμάτια της βιομηχανικής κατασκοπείας μέσα από τις ελεγκτικές εταιρείες. Υπήρχε δημιουργία καρτέλ των ίδιων των εταιρειών, βλέποντας τα τιμολόγια όλων να είναι τα ίδια. Αναρωτιόσουν, γιατί όλες χρεώνουν τον υποχρεωτικό έλεγχο με τον ίδιο τρόπο.

Υπάρχουν εξειδικευμένες Συμβάσεις οι οποίες είναι βάσει του νόμου και του Κώδικα Δεοντολογίας των Ελεγκτικών Εταιρειών, τις οποίες δεν τις γνωρίζω και δεν χρειάζεται να τις γνωρίζουν όλοι, αλλά ο ελεγχόμενος πρέπει κάποια στιγμή και νομίζω, είναι ένα πολύ βασικό κομμάτι στο παζλ της ανταγωνιστικότητας και της προστασίας του Έλληνα καταναλωτή, του Έλληνα επενδυτή, του Έλληνα επιχειρηματία, αλλά και του ίδιου του κράτους, να μπορέσει να γίνει ανταγωνιστικό. Ανταγωνιστικό θα γίνει ένα κράτος όταν βάζει ο δομές, όταν ελέγχονται οι δομές του, όταν υπάρχουν άξιοι, αξιόλογοι και αξιοκρατικά εδραιωμένοι και πιστοποιημένοι ελεγκτές όλων των διαδικασιών και όχι άνθρωποι, οι οποίοι θα μπορούσαν για ίδιον όφελος την για οποιοδήποτε κίνητρο τρίτου, να μεταφέρουν πληροφορίες τις οποίες είναι άκρως απόρρητες.

Να δώσω ένα παράδειγμα. Τα τελευταία χρόνια, μετά την ανάγκη ανακεφαλαιοποίησης των ελληνικών τραπεζών, ένα πολύ σημαντικό ζήτημα που έχει προκύψει, και φαντάζομαι το γνωρίζετε όλοι, είναι ότι, υπάρχει η δέσμευση του ελληνικού κράτους μέσα από το Ταμείο Χρηματοπιστωτικής Σταθερότητας και τη Σύμβαση των Τραπεζών με τους εποπτικούς μηχανισμούς, να υπάρχουν ελεγκτικές εταιρείες, οι οποίες δεν ελέγχουν μόνο και να υπογραφούν τους ισολογισμούς. Είναι υπεύθυνες για την τήρηση της δεοντολογίας, είναι υπεύθυνες οι εταιρείες ελέγχουν και βγάζουν πορίσματα για την εταιρική διακυβέρνηση, για την εταιρική διαφάνεια, την πειθαρχία που πρέπει να έχουν και να μην ξεφεύγουν στον τρόπο με τον οποίον διαχειρίζονται τα εσωτερικά οικονομικά τους, το οργανόγραμμά τους, και πόσο μάλλον, την αντιμετώπιση που έχουν προς τους πολίτες ή τις εταιρείες με τις οποίες έρχονται σε επαφή. Τι λέμε; Τα τελευταία 6 χρόνια από τις ανακεφαλαιοποιήσεις και μετά, οι ελεγκτικές εταιρείες έχουν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο.

Επίσης, έχει προβλεφθεί κάθε πέντε χρόνια να αλλάζουν. Προσέξτε: Σε κάθε μια τράπεζα πήγαινε π.χ. ο Δημήτρης ο Καμμένος να ελέγχει για πέντε χρόνια, μετά από πέντε χρόνια αλλάζει ο ελεγκτής και γίνεται μια κυκλική κίνηση, ένα «rotation», έτσι ώστε να μη μένει κάποιος πάνω από πέντε χρόνια και αυτό το έχουν προβλέψει οι ευρωπαϊκοί κανονισμοί, για ευνόητους λόγους. Εδώ, πρέπει να είμαστε επίσης πολύ προσεκτικοί, όσο έχει να κάνει με τον κατανοητή, τον πελάτη, και πάνω απ' όλα, με τους κανόνες των ίδιων των ελεγκτικών εταιρειών. Εάν δεν υπάρχουν νόμοι και δομές, ένα κράτος το οποίο ελέγχει- κι εδώ, θα πρέπει να δούμε και στο Υπουργείο Οικονομικών, εμείς ως κυβέρνηση με ποιες δομές και με ποια κριτήρια

ελέγχουμε τους ελεγκτές. Με ποιες δομές και με ποια κριτήρια ελέγχουμε τους ελεγκτές, με ποιες δομές και με ποια κριτήρια και σε ποια συχνότητα και με ποιους κανόνες ξεκάθαρους, θα ελέγχουμε τους ελεγκτές, μετά την ενσωμάτωση της Οδηγίας, και κατά πόσο θα υπάρχουν και πειθαρχικές ποινές ή αστικές ευθύνες, ή πειθαρχικές διώξεις ενάντια σε όποιον παραβιάζει τον Κώδικα Δεοντολογίας και ό,τι ψηφίζουμε τώρα.

Διότι, εδώ πέρα, το κράτος πρέπει να είναι αυστηρό. Παλιά, όλοι κατηγορούσαμε το Ελληνικό Δημόσιο ότι δεν είχε νόμος. Μετά το κατηγορούσαμε γιατί είχε νόμους και δεν τους τηρούσε. Τώρα, βλέπουμε ενσωμάτωση Οδηγίας. Όλοι πιστεύουμε, και φαντάζομαι όλοι θα ψηφίσουμε και κατανοούμε το γιατί θα πρέπει να μπου κανόνες στις δομές των ελεγκτικών εταιρειών, πρέπει στο τέλος, όμως και το κράτος να πει, ότι εγώ θα βάλω και αυτό το είδος των πειθαρχικών κυρώσεων προς όποιον παραβιάζει τη δεοντολογία και ότι ψηφίζουμε σήμερα. Διότι, εάν δεν βάλουμε αυστηρά κριτήρια ελέγχου πειθαρχικά, είτε αστικής ευθύνης σε όποιον ελέγχει απόλυτα στοιχεία εταιριών ή φυσικών προσώπων, ή νομικών προσώπων, τότε, νομίζω, θα υπάρξει πάλι ένα περιθώριο παραβίασης του νόμου, διότι δεν θα υπάρχει κάποιος που να ελέγχει και να έχει ένα αυστηρό πρόστιμο σε αυτούς.

Εξαιρετικά σημαντικό είναι ότι ρυθμίζονται πάρα πολλά ζητήματα, και τα διοικητικά μέτρα και θα το αναφέρω αυτό, για τις κυρώσεις που επιβάλλονται και στα χρηματικά πρόστιμα τα οποία είναι έως 50.000 € και σε περίπτωση υποτροπής στα 100.000 €. Θα πρέπει να δούμε σε ποιες κατηγορίες μπαίνουν και για ποιον λόγο μπαίνουν τα 50.000 €, είναι λίγα, είναι πολλά, θα έχει να κάνει με την βαρύτητα της παραβίασης;

Αν ένας οποιοσδήποτε υπάλληλος «βγάλει» απόρρητα στοιχεία μιας πολύ σοβαρής εταιρείας ή μιας ΔΕΚΟ ή οποιουδήποτε ελέγχεται και υπογράφει τον ισολογισμό του, προς τον ανταγωνισμό, προς το εξωτερικό ή οπουδήποτε, αυτός με 50.000 € η εταιρία ξεφεύγει, και «ξεπλένεται»; Είναι ικανό το ποσό; Μήπως είναι λίγο; Μήπως θα πρέπει να βάλουμε μια ρήτρα σοβαρότητας ή μια «σκάλα» στις ποινές και στα χρηματικά πρόστιμα, για να είναι πραγματικά αυστηρά; Διότι μέσα στο νομοσχέδιο για παράδειγμα, προβλέπεται ότι οι ελεγκτές των εταιρειών οι οποίες έχουν δραστηριότητα διεθνή, έχουν εμπορική δραστηριότητα, εξάγουν, εκδίδουν τιμολόγια προς το εξωτερικό Ε.Ε. παντού.

Είναι υποχρεωμένοι αν τους ζητηθεί να στέλνουν τα στοιχεία και τα παραστατικά του ελέγχου(βάσει της νομοθεσίας) αν κληθούν δηλαδή από το αντίστοιχο κράτος ή τις φορολογικές αρχές του κράτους με το οποίο συναλλάσσεται η Ελληνική επιχείρηση. Όλη αυτή η διαδικασία όμως διασφαλίζεται; Με ποιον τρόπο διασφαλίζεται; Επιμένω σε κάποιες μικρές λεπτομέρειες που θα συζητήσουμε και στην κατ' άρθρων συζήτηση. Σε γενικές γραμμές είναι ένα εξαιρετικά καλό νομοσχέδιο. Θα πρέπει όλοι εμείς να το στηρίξουμε. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες όπως είπα το στηρίζουμε και επί της αρχής αλλά και επί των άρθρων έχοντας κάποιες μικρές παρατηρήσεις. Θα πρέπει όμως να προσέξουμε πάρα πολύ από την στιγμή που θέτουμε όρους και δομές και κανονικότητα στον έλεγχο.

Ειδικά πιστεύω για την αυστηροποίηση των ποινών αλλά και για τους ξεκάθαρους κανόνες του παιχνιδιού: Δηλαδή θα πρέπει να είναι ξεκάθαρες οι ποινές όπως και για το ποια παραβίαση αυτές αφορούν. Επίσης αυτοί οι κανόνες- μέσα από τα συμβόλαια και τις συμβάσεις εμπιστευτικότητας και τήρησης του απορρήτου- θα πρέπει να τηρούνται και εκεί ακριβώς θα πρέπει να υπάρχουν αυστηρές ποινικές διαδικασίες για το καλό της Ελληνικής Οικονομίας και για το καλό της ανταγωνιστικότητας των Ελληνικών προϊόντων ώστε να μην δημιουργούνται Καρτέλ, για να μην δημιουργείται άνιση μεταχείριση πολιτών και για να μην δημιουργείται άνισος ανταγωνισμός. Πρέπει να διαφυλάξουμε το(Ελληνικό) Σύνταγμα και πάνω απ' όλα τον Έλληνα καταναλωτή ο οποίος είναι βασανισμένος.

Κλείνω, λέγοντας ότι έχουν εξαιρετικά σημαντικό ρόλο αυτές οι εταιρείες(ελεγκτικές) δημιουργικό και αναπτυξιακό αρκεί να τηρήσουν τους κανόνες δεοντολογίας και εμείς(το κράτος) να τους ελέγχουμε όπως πρέπει. Ευχαριστώ πολύ.